

Пазна три пъти въ седмицата
 седмици:
 Вторникъ, Четвъртъкъ
 и Събота.
 ЦѢНА:
 За година 20 лева сребърни
 шестъ месеци 12 лева ср.
 три " " 7 " "
 Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИЗЪМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Сичко което са отнася до вѣстника
 подписва са направо до
 Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
 Неизплатени писма не се приематъ
 Ръкописи назадъ се не връщатъ.
 За Обявления се заплаща:
 За всеки редъ припръвъ пята 20 с
 За " " " вторий " 10 с

Руссе 9 Януарий 1884 г.

Слѣдъ 25 Декем. м. г. слѣдъ закриванieto на омразното събрание веднѣжъ за винаги, слѣдъ произнесенното Княжеско слово, въ което изрично се казва: че пълномощията падатъ, че Търновската Конституция ще си остане непожтвната и ще се упражнява безъ измѣненіята, най-сѣтливъ и слѣдъ съставянieto на чисто либераленъ кабинетъ, мнозина си помислиха, че сички ще са задоволени отъ това положение на работитѣ, което бѣше общото желаніе, и което се жаляше толкошъ горѣщо и искрено, че ще са съгласимъ, да бъдемъ благодарни и задоволни отъ новото си положение. Особенно цѣлата народна либерална партия, трѣбваше съ радостъ да посрѣщне това промѣненіе и както се оставятъ на страна грѣшките на частни личности, да изчезватъ недоволствіята, които раздираха партията и самия народъ, да се въдвори пакъ първата солидарностъ мѣжду партията и единодушно да се следва къмъ прогреса на старната. За жалъ обаче, нито княжеското слово, нито новия съставъ на кабинета, нито явнитѣ събитія, можаха да прекратятъ недоволствіята и да се постигне желаното споразумение; Народната либерална партия, съ съжаление исповѣдваме си остана пакъ разделена да двѣ части, въ нежъ пакъ нѣма желаната солидарностъ, споразумѣнieto липсва и дѣйствиетата и сж противоположни! Недовѣрието още не е изчезнало, има мнозина, които не вѣрватъ въ онова, което виждатъ, има личности които предвиждатъ неприятни тайни, които съглеждатъ задни мисли и като не са довѣрватъ никому, слѣдватъ да проповѣдватъ недоволствие, отъ сичко станало.

Кои сж въ правото си, кое повѣденіе ще са оправдае, кои постѣпки ще принесатъ по-голяма полза, никой не може да предвиди. Едно което сѣквѣ лесно може да предвиди, то е че отъ раздѣленieto на народната либерална партия твърдѣ въротно е да се воспользуватъ нейнитѣ противници и да си постигнатъ заднята цѣль. Друго какво може да се очаква отъ една партия, която нѣма солидарностъ помѣжду си, взаимно споразумение и която си противодѣйствува въ дѣлата?! Какво може да извърши единия или другия лагеръ, когато нѣма единомислие, когато се противопоставятъ мислитѣ, желаніята и дѣйствиетата? Разбираме да има позиция, която въ нѣкои случаи принася и полза, нѣ наша та позиция, е облечена въ лична ненавистъ, въ частни отмѣщения и това не може да ни вѣ-

семи, нито прѣдвѣщава добри слѣдствія.

Народната либерална партия, когато трѣбаше да бѣде най солидарна, най-тѣсно свързана, въ най-голямо споразумение, ние за жалъ нѣ виждаме, разединена, разделена въ мислитѣ, противоположна въ дѣйствиетата!

Кой можеше да повѣрва, че тѣзи партия, която се е борила и страдала за въстановленieto на Търновската Конституция, че слѣдъ постиганieto на цѣльта си, ще са разедини и противопостави? Намѣриха се за жалъ личности, които дѣйствително предизвикаха това неожиданемо явление, които спомогнаха да се произведатъ тайнитѣ замисли на гонителитѣ народната свобода и права, да се опозорятъ съ тѣхъ наедно и нѣкои уважани отъ народа лица, нѣ партията трѣбаше да запази своето единство, да се покаже господаръ на началата си, на цѣльта си, да се неповежда къмъ расцепление. Пустото властолюбие и користолобие вижда се да е играло своята осѣдителна роля и въ това неожиданемо происшествіе, тѣй като първитѣ дѣйци, ако не сичкитѣ, то поне повѣчето отъ тѣхъ сѣднѣха на мекитѣ столове. Факта е явенъ и нека той говори вмѣсто насъ.

Прѣдъ новитѣ събитія, трѣбва да бъдемъ много внимателни и твърдѣ предвидливи, нѣ и пригответи за сѣко случайно явление и немислимо събитіе, защото живѣемъ въ вѣкътъ на чудесата!

НѢКОЛКО ДУМИ ЗА ТРУДА И ПЛАТИТѢ НА СЕЛСКИТѢ УЧИТЕЛИ.

Ако има въ България хора, които най безпристрастно служатъ на народа ни и на младото му поколение, то безъ съмнѣние сж селскитѣ учители. Селскитѣ учители още отъ началото на учеб. година са труди не само да развие дѣтинския умъ, не само да украси душата му съ различни познания, нѣ още му вдъхва отъ рано искрата къмъ религиозностъ, учи ученицитѣ да посѣтватъ Божия храмъ, и още са труди, да съставя пълна храна отъ дѣтински гласове, съ която са възсѣва въ многоцерковни пѣсни Божията слава и величие. Ако има нѣкой учителъ въ свѣта, който да са труди да предава самъ на 2, 3 и 4 отдѣления, той е селскитѣ Въл. учителъ, ако са наеме нѣкой учителъ да предава безъ другаръ на 2 класса, макаръ и да е противно и безъ успѣхъ, той е пакъ този когото понахнаме. Градскитѣ учители предаватъ отъ 20—22 часа въ недѣлята, а селскитѣ — отъ 32—40 часа за сжщото време.

Да разгледаме сега какво е помѣщенieto дѣто селскитѣ учители въспитава и предава благата наука на учащата се младежъ. Най напредъ, щомъ влѣземъ въ преподавателната стая, ще видишъ че нѣма столъ и учителътъ стои правъ прѣдъ ученицитѣ си; на междучасіе пакъ правъ стои горкия. Ако са по разгледашъ отъ самъ отъ татѣжъ, не можешъ заблѣжа никаква симетрия; подовѣтъ по нейдѣ мазани, во искрѣтени и повторно като не замазани заприлячала на козиба. На около въ преподавателната стая, ако има дѣски заковани за сѣдѣние, оставали

отъ съществувало читалище или дружество, водили между тѣзи дѣски и ще видишъ 10 годашенъ прахъ, който са обрналъ на паразитно царовіе.

Да погледнемъ на училища. Бюджетъ и расхвърляването му. Селскитѣ си расхвърляватъ училища. бюджетъ по два начина: 1) по натура, като са взема достаточное число жито и вино отъ сѣквѣ селскитѣ спорѣдъ бѣстоянieto му; и 2) въ расхвърляване пари. Нѣ въ една и въ другия случай, се е зло за учителитѣ. Тѣзи села, които си събиратъ училища. бюджетъ въ натура, до 5. мартъ неможатъ да продадатъ ни отъ жито, ни отъ вино, защото искатъ такава цѣна, съ каквато са продаватъ житото и виното въ селото отъ частни лица; нѣ купувачитѣ като каже, че било сбарщина, *карисъ галбаръ*, дава жито и неможатъ да са спазаритъ, а паритѣ на нещастнитѣ селски учители лежатъ въ тѣй називаемото черковно жито и вино, а тѣ сж прозвѣватъ 26 сахали гладни и заборчнели до уши.

Другата система за събиранieto на училищай бюджетъ, казахме, че е расхвърляване въ пари, напр. да кажемъ, че туй село има 300 къщи и му са расхвърлява училища. бюджетъ 10 хиляди гроша, като раздѣлятъ жителитѣ спорѣдъ бѣстоянieto имъ на 3—4 категории. Нѣ ако има въ туй село единъ или два класа и класнитѣ учители, да кажемъ, че е условенъ за 5400 гроша а учи до 20 ученици, то цѣлото село живне противъ бащитѣ на тѣзи 20 момчета да си платятъ на класния учител, нѣ тѣзи 20 тѣ души и тѣ сж отъ кондакъ, и тѣ не даватъ повече отъ другитѣ, защото въ време на условнето нищо не са било говорено, че главнитѣ учители е частенъ. И тѣй са подана една глупостъ до бога, като са забрави и училища. бюджетъ, и подобренieto на училището и пр. и пр., и ча а-къ като доде декемврир захвататъ да събиратъ за учителитѣ пари, като по съгласенieto на цѣлото население, като са съгласенieto и бащитѣ на главнитѣ момчета да дадатъ повече, да кажемъ по 6 рубли. Нѣ я взема тефтера въ рѣка и трѣгнѣ изъ село да та види можешъ ли взе 5 пари?! не дава чѣлвѣя и нека да та слуша блѣе какво му дръкнашъ! Ако са заплѣти настоятеля най послѣ да иде, да кажемъ, въ къщата на дѣда попа Пляя и му каже: „дѣдо попе, дай заплати си 6 тѣхъ рубли, защото учителитѣ искатъ пари, ама и ти имашъ ученикъ при голѣмия даскалъ“. „Пари ли?— Нѣтъ пари нѣма да дамъ; може ли си отиди той отъ дѣто е дошелъ?“ И ти си вземашъ двѣтѣ пари отъ него (дѣда си попа), пакъ са стори, че та нѣма на туй мѣсто! И тѣй доде Р. Христово и настоятелитѣ съ навги крамолия взели едѣмъ 300—400 гроша и ги даватъ на учителитѣ да имъ хванатъ редъ за 4—5 хиляди гроша.

По този начинъ, ако са събира учителската плата по селата, тѣжко имъ и горко на злочеститѣ учители. Най важната сѣяна въ до сегашния вървѣжъ на училищното развитие е било нередовното плащанье на учителитѣ, нѣ въротно е че никога нѣма да са поправи, до като министерството на народни. ни просвѣщение не намѣри други по удобенъ начинъ за плащанieto на селск. учители, или да имъ са събира платата заедно съ правителств. даждия. А колкото за сега, обръщамъ вниманieto на окр. учил. инспектори да си вършатъ по аккуратно длѣжността, да не оставятъ учителитѣ да си пазватъ лѣтъ по ваканция платата, и въ този случай, ако народни. ни учители не са покровителствува, зацо ни сж училища. инспектори, само да взематъ паритѣ отъ народния ни гърбъ за този, който духа ли?

Бѣла черкова.

Басевъ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 1113

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Някъ на България,

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме:

ЗАКОНЫ

За трѣбното право (данѣнъ октроа),

Заедно съ таблицата за такситѣ върху потребителнитѣ вещи.

Чл. 1. Съгласно 62 чл. отъ Конституцията градскитѣ данѣжъ октроа се прилага безъ разлика на всички живущи въ България.

Чл. 2. Данѣжътъ октроа нѣма да се прилага освѣнъ въ градоветѣ, които иматъ повече отъ 2000 жители.

Чл. 3. Максимумътъ на такситѣ (октроа) е опредѣленъ както и вѣцитѣ, които подпадатъ подъ тѣхъ въ приложената тукъ таблица.

Чл. 4. Градскитѣ общински управления можатъ съ постановление на съставътъ на това управление, съставенъ отъ председатѣль и четири пълнолѣтни мѣстни граждани, изъ между най-много обложенитѣ съ даждия, да уголямяватъ и умаляватъ такситѣ, но само въ предѣлитѣ на максимумътъ, предвиденъ въ приложената таблица.

Заблѣжка: Въвеждане октроа се рѣшава отъ мѣстното общинско управление заедно съ 24-тѣ лица най-обложенитѣ съ пряма даждия въ общината.

Чл. 5. Такситѣ сж задължителни слѣдъ като се обнародватъ и залѣпятъ на вѣскадѣ въ градоветѣ за общо знание, единъ мѣсець преди приложенieto имъ.

Чл. 6. Градскитѣ управления можатъ да продаватъ на общъ търгъ правото за събиране дажднето октроа и да свързватъ контрактни съ предприемачитѣ съ условие въ полза на градътъ.

Чл. 7. Такситѣ се прилагатъ върху всичкитѣ предмети, опредѣлени въ приложената къмъ законътъ таблица, освѣнъ върху стокитѣ антрепозитни, транзитни, или пакъ принадлежатъ на правителството или на иностраннитѣ представители въ Княжеството.

Заблѣжка: Отъ антрепозитнитѣ стоки сж свободни (отъ октроа) тия, които се натоварватъ за другъ градъ, а тия които се потребятъ отъ сжкия градъ подлежатъ на реченния данѣжъ.

II. Заповѣдаме, щото настоящитѣ законъ, да се облѣче въ Държавний печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

II. Испълненieto на настоящитѣ указъ се възлага на Наштъьтъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ
въ София на 20 декември 1883
година.

На първообразното съ собствената
ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО
написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Министръ на Вътрешнитъ Дѣла
Д. Цанковъ.

ТАБЛИЦА

За такситъ върху употребителнитъ вѣщи
(онтроа).

№ по редъ	Наименование на предметитъ подлѣжащи на такса.	Такса л. с.
I. Отъ Пития.		
1	Отъ всяка ока вино и оцетъ мѣстни и инострани, въ бурета.	5
2	Отъ единъ градусъ спиртъ, ракия, ромъ и конякъ по алкоометра на Вагнера, отъ 14 градуса температура по	1/2
3	Отъ една ока бира и въ града работена	5
4	Отъ бира въ стъкла, стъкло отъ 1/2 ока, внесено въ града	5
5	Отъ всякъ видъ вина съ стъкла запечатани	50
6	Отъ всяко запечатано стъкло, разни ликьори, като се взема за половинъ ока; ромъ, конякъ, абсентъ, вермутъ, бистеръ, кирасо, ванилия, руска водка и проч.	30
7	Отъ единъ сифонъ содова вода, работена въ града и вънъ	2
8	Отъ една ока кафе и цикория	20
9	Отъ една ока чай въ пакетъ и кутии безъ разлика	1
10	Отъ една ока чай въ санджаци въ сипанъ безъ разлика	25
II. Отъ предмети за ядене.		
11	Отъ една ока захаръ	5
12	Отъ една ока захарна издѣлня, като локумъ, компоти, бамбони и всички захарни предмети	10
13	Отъ една ока макарони, фиде, галети въ бурета и кутанъ, грисъ, трахана, нишесте, скорбяла, гершла, сало, арпагашъ, лимони, португалъ, нарове, смоки и стафиди, хурми, бадяни, фъстъци, всички видъ тинъ, шарлаганъ и въ стъкла, таханъ, анасонъ и резане	10
14	Отъ една ока маслина, черни сухи сляви и леблеби	5
15	Отъ една ока оризъ безъ разлика	3
16	Отъ една ока прѣсни овощия: череша, вишни, круши, ябълки, дули, мушмули, орѣхи прѣсни и сухи, кестени, зарзалии, праскови, скоруши, гроздъе, сливи, съ изключение на дивитъ маки круши сляви (джанки), ябълки (писелици)	1
17	Отъ една кола лубеници, коравци (кауни)	1
18	Отъ една ока черъ хайверъ	1
19	Отъ една ока актопотъ, риба, марината сушена, пушена, солена въ качета или другояче, съ изключение рибитъ: шаранъ, сомъ, бѣла риба, шука, носакъ, смадокъ, расперъ, платка и хамсия	20
20	Отъ една ока сирене Швейцарско, Голландско и др. п.	40
III. Отъ предмети за строение.		
21	Отъ една кола кересте, (дървета, дъски и др. п.), варъ и дѣланъ памѣкъ	1
22	Отъ единъ товаръ кересте и варъ (киречъ)	25
23	Отъ една кола тухли и простъ камѣкъ	20
24	Отъ една кола песѣкъ, чакълъ и прѣстъ (земля) съ текъ конь, съ чифтъ, двойно	10
VI. Разни предмети.		
25	Отъ каса газъ (отъ 23 оки)	1
26	Отъ една ока тютюнъ: Хасковскій, Джумайскій, Кавалскій, Неврокопскій и други отъ еднакво качество	30
27	Отъ една ока тютюнъ на листове, произведение на Княжеството	10
28	Отъ една ока тютюнъ: Бохля, Ансулубаджа и др. п. на листове	1
29	Отъ една ока тютюнъ дробенъ, цигари, папириси и пурѣ I и II качество	1
30	Отъ една ока тютюнъ дробенъ III и IV качество	30
31	Отъ една ока тютюнъ дробенъ V качество	10
32	Отъ една ока свѣща спармацети	10

Всичкиятъ не предвидени въ тая таблица стоки не подлежатъ на друго право освѣнъ на правото бачъ по 0,20 на кола, съгласно чл. 63 буква б) и в) отъ закона за общинитъ и за градското управление.

(ПРОЕКТЪ)

ЗАКОНЪ

За Митницитъ

(Продължение).

ОТДѢЛЪ IX

За пътническитъ вѣщи, за пропусчанитъ безъ мито предметъ на дипломатическитъ агенти и за пощенскитъ пакети.

ГЛАВА I

За пътническитъ вѣщи.

Чл. 196. Пътницитъ, които идатъ отъ чужбина, длѣжни сѣ да покажатъ на митницата всички си багажъ, който се намира при тяхъ.

Чл. 197. Преглѣждането се изоставя само кога преминуватъ лица отъ Княжеския Домъ на България и лицата, които идатъ отъ инострани държави, съ назначение отъ правителствата си въ качество на дипломатически и консулски агенти, отъ всякъвъ чинъ.

Чл. 198. При опредѣляването, кои именно отъ пътническитъ предмети се предназначаватъ за собствено употребление, на пътницитъ и подлежатъ на безмитно пропусчане, митницитъ сѣ длѣжни да взематъ въ обръщение състоятелността и обществено положение на пътницитъ, колкото може да бѣде извѣстно.

Забѣлъжка. Прѣдметитъ, внасяните на които въ Княжеството е забранено, не се отнасятъ къмъ вѣщитъ на пътницитъ, които подлежатъ на безмитно пропусчане.

Чл. 199. Преди да пристѣпнъ къмъ преглѣждането на пътническитъ вѣщи, митарственния чиновникъ, върху когото лежи тая обезанность, е длѣженъ да попита пътника намиратъ ли се между вѣщитъ му предметъ въ видъ на стоки, подлѣжащи на плащане мито. Ако пътника каже, че такива предмети и стоки у него нѣма, а въ прѣгледането се намѣрятъ, то за тяхъ се взема двойно мито, а запрѣтенитъ стоки се конфискуватъ.

Чл. 200. Ако обикновенното мито на подлѣжачитъ на плащане мито на предмети не надмива 25 лева, то, такава сума се записва на приходъ, въ особно установената за това книга; въ противенъ случай пътника е длѣженъ да подаде декларация, съгласно съ общитъ основания.

Чл. 201. Ако пътника не пожелае да заплати мито за неутаенитъ въ преглѣжданата предмети, то, тѣ по желанието му могатъ да се испратятъ на ново отъ вънъ граница, безъ да имъ се вземе мито.

Чл. 202. Търсянието на самия пътникъ въобщо се запрѣщава, съ изключение на случаи, когато има достовѣрни свѣдения, че пътника крие по тѣлото си подъ дрѣхитъ или допитъ си дрѣхи, въ убуцата си и т. н. нѣкои прѣдмети, които подлежатъ на мито. Въ подобни случаи личното прѣтърсване на пътника трѣбва да става въ помѣщенieto на митницата въ присѣтството на управителя и на вазначения за приемане на пътницитъ чиновникъ и на други двама повикани отъ страна свѣдѣтели. Тая мѣрка се приспособява и върху пътницитъ отъ женски полъ, съ особенно предпазване и при най голѣмото подозрѣние. Прѣтърсването може да прави само жена, въ присѣтствие на 2 ма свѣдѣтели отъ женски полъ.

Чл. 203. Митарственния чиновникъ, който си позволи да злоупотреба съ правото на личното прѣтърсване на пътника, само отъ желание да прѣчини неприятность на пътника, подлага се на строга отговорность по административенъ порядкъ.

Чл. 204. Въ всякой случай за личното прѣтърсване на пътника се съставлява протоколъ, подписанъ отъ пътника и отъ всички присѣтствующи. Ако дѣйствиелно се намѣрятъ у пътника скрити вѣщи, то тѣ се конфискуватъ.

Чл. 205. Когато необявени отъ пътника стоки се намѣрятъ въ двойнитъ дѣна и страни на сѣдѣщитъ и кушитъ, въ промѣнитъ ости на кола и екипажи и въобщо въ такива мѣста, които нарочно сѣ измислили и направени за тайно прекриване, то, подобни стоки, се конфискуватъ и се взема отъ пътника двойно митно право; а ако сѣ запрѣтени за внасяние двойната имъ цѣна.

Чл. 206. Пътническитъ вѣщи, които не се

намиратъ при пътницитъ, а се носятъ отдѣлно, могатъ да се пропусчатъ безъ мито съ позволенieto на управителятъ; въ само въ такъвъ случай, ако тѣ иматъ явенъ признакъ на употребяване и на митницата се представя доказателство, че вѣщитъ дѣйствиелно принадлежатъ на лица пристѣгнавши отъ чужбина.

Чл. 207. Които пристѣгватъ отъ границата на конь, въ екипажи и кола, освобождаватъ се отъ плащане на саѣдуемото за тяхъ мито, ако тѣ се върнатъ назадъ въ течението на 6 мѣсеци и исполнятъ предвиденитъ задлѣжения въ чл. 118 отъ настоящия законъ.

Чл. 208. Багажа на ония които излизатъ отъ Княжеството, подлежи на митарствено преглѣждане на сѣщитъ основания, установени отъ горѣизложенитъ членове на тая глава за багажа на ония които пристѣгватъ отъ границата, съ пазение на стотвѣтственитъ формалности.

Чл. 209. Ако лицето, което преминува прѣвъ Българското Княжество, пожелае да избѣгне двойно преглѣждане на багажа си, което спорѣдъ общитъ правила трѣбва да стане въ вносната и износната митница, то, дава му се право, да иска да му се опломбира багажа въ митницата на внасяние. Като се исполни това, митницата на изнасяние има право да го преглѣжда само въ такъвъ случай, когато положенитъ отъ вносната митница пломби или печати се видятъ повредени. За всякой приложенъ пломбъ или печать се взема отъ пътника по 30 стотинки.

Чл. 210. Преглѣждането багажа на пътницитъ, които пристѣгатъ съ параходи въ пристанищнитъ градове, се прави по исканieto имъ, прѣвъ всяко време, дѣня и ноцѣ.

Чл. 211. Предаванитъ отъ куриеритъ пакети и пратки (аманети), съ напечатанъ или наменъ надпись „Expedition officielle“, снабдени съ официални печати и адресовани на официални лица отъ инострани дѣворове, пропусчатъ се безъ никакво преглѣждане.

Чл. 212. Изложенитъ въ чл. 196—211 правила на Българския языкъ и на по главнитъ европейски язици, трѣбва да се означатъ въ митницитъ и по други мѣста, гдѣто става преглѣждането на пътницитъ.

ГЛАВА II

За предметитъ и вѣщитъ които при надлѣжатъ на дипломатическитъ агенти и консули.

Чл. 213. Предназначенитъ за собствено употребление на консулитъ и вице консулитъ вѣщи и предмети, преди да се пропуснатъ на основание установенитъ въ членъ 4 на настоящия законъ привилегирани права, подлежатъ на митарствено преглѣждане.

Забѣлъжка. Изключение отъ установеното въ предущия членъ правило се прави само на консулитъ и вице консулитъ, които не се занимаватъ съ търговия (agents de carrière).

Чл. 214. Саѣдъ пристѣгането отъ границата на сѣдѣщи и други колетѣ съ горѣназначенитъ вѣщи и предмети, веднага се испратятъ въ митницата, която е длѣжна да пристѣпнъ къмъ преглѣждането имъ, не наредъ съ другитъ стоки, но тутакси саѣдъ получаването на писменни заявления отъ консулскитъ агенти по тая предметъ. Въ тия заявления съ саморѣчнъ подписъ на консултъ или вице консултъ и съ прилагане на официални печати ще се бѣлжи: числото на колетитъ, знаковѣтъ (маркитъ) и номерата имъ, количеството и стойността на стокиятъ, въ които се намѣрватъ колетитъ.

Чл. 215. За излѣзналото на яве въ преглѣждането се правятъ бѣлѣжки на сѣщитъ заявления, което като се запише на отворената сѣтка на всякой консултъ и вице консултъ, който се занимава съ търговия, се прилага при декларацията или пътническа китанция за да служи за оправдание на отсутнатитъ колетѣ.

Чл. 216. Порѣжанитъ стоки отъ консулитъ и вице консулитъ, които се занимаватъ съ търговия, за търговски операции, както и вѣщитъ и предметитъ имъ, които ако и предназначени за собствено имъ употребяване, въ сѣ донесени въ по голѣмо количество отъ годишната имъ пропорция, внасянието на които се доуца безмитно, трѣбва да заплащатъ митарственитъ права по общитъ правила, съ пазяване на всичкитъ задлѣжителни за търговцѣтъ формалности.

Чл. 217. Въ случай на пристѣгане колетѣ, адресовани до нѣкого отъ консулитъ и вице консулитъ, които живѣятъ въ вѣтрѣшността на Княжеството тѣ могатъ да се предаватъ на представителя на сѣщата държава, който живѣе въ мѣстото гдѣто се намира митницата съ негово задлѣжение да достави въ течението на единъ мѣсецъ удостоверение отъ лицето, на което дѣйствиелно сѣ адресовани колетитъ.

Забѣлъжка I. Колетитъ адресовани до дипломатическитъ агенти, живущи въ София, се опломбироваватъ безъ преглѣждане и предаватъ на тѣхнитъ експедитори, при пограничнитъ митници, срѣдъ писменно порѣчителство, че тѣ (колетитъ) ще се предадатъ въ Софийскій митарственъ пунктъ, който отъ свои страна безъ да ги отвара, предава ги по принадлежностъ, срѣдъ расписка за получаването имъ, за което веднага извѣстия надлежната митница, за да се освободи експедиторина отъ даденото си порѣчителство.

Забѣлъжка II. Колетитъ запечатани съ правителствени официални печати, които минаватъ чрезъ пограничнитъ митници за дипломатическитъ агенти въ София, съ особенъ куриеритъ, пропусчатъ се свободно, безъ опломбирване, или други нѣкои формалности. Преглѣжда се само паспорта на куриерина за удостоверение, че той е дѣйствиелно на еди кое си агенство.

Чл. 218. Въ случай на пристѣгане колетѣ, адресовани до по високитъ чиновници на консулствата, които не се занимаватъ съ търговия и се ползуватъ отъ неограничено право на безмитно внасяние отъ границата на потребнитъ имъ предмети, то, установенитъ отъ Чл. 214 заявления, се испроводятъ въ митницата потвърдени съ подписъ на консултъ.

Чл. 219. За избѣгане на всякъвъ родъ недоразумѣния, нужно е щото колетитъ, които подлежатъ на безмитно пропусчане, да бѣдатъ адресовани непосредствено до дипломатическитъ агенти, съ показване тия лица въ документитъ, които се испратятъ на името на частни лица, ако послѣднитъ и да сѣ направилъ заявление, че колетитъ принадлежатъ на дипломатическитъ агенти, трѣбва да се призоваватъ за стоки, които подлежатъ на заплащане мито, като се пазятъ установенитъ по тая предметъ общи правила.

ГЛАВА III

За преглѣждане на пощенски пакети.

Чл. 220. Предаване на пощата стоки, назначени за въ Княжеството, или за въ странство, е свободно и не подлѣжи на никакво преглѣждане отъ страна на митницата.

Чл. 221. Стоки, които идатъ съ пощата отъ странство и сѣ опредѣлени за мѣста, въ които има митарствени учреждения се предаватъ отъ пощенскитъ служители, заедно съ единъ подробенъ списѣкъ (манифестъ) на пакетитъ имъ на мѣстната митница, която ги предава на примѣжателя, саѣдъ като ги отвори предъ него и приеме законното мито.

Чл. 222. Стоки, които идатъ съ пощата отъ странство и сѣ опредѣлени за мѣста гдѣто нѣма митарствени учреждения, се предаватъ на митницата въ ония градъ, презъ който тѣ влѣзватъ въ Княжеството. Митницата безъ да отвара пакетитъ, но само като се води отъ пощенската декларация (франтъ) която придружава пакетѣтъ, определя колко мито има да се взема отъ всякой пакетъ, записва го на пощенската декларация и връща всичко на пощата за подалѣчното испроводяване на пакета.

Чл. 223. Когато стигне пакѣтъ на мѣстото, гдѣто е прѣжкательтъ, пощенскитъ началникъ отвара пакѣтъ предъ неговий прѣжкатель, прѣвѣрява ако съдържането му е съгласно съ декларацията, взема митото и го предава срѣдъ китанция на мѣстното ковѣжничество, а китанцията испроводява на митницата въ ония градъ, отъ гдѣто е влѣзалъ пакѣтъ въ Княжеството.

Чл. 224. Въ случай че съдържането на пакѣтъ не е съгласно съ декларацията, тогава пощата предава пакѣтъ на мѣстния финансовъ чиновникъ, който взема законнитъ митарствени права два илѣта повече отъ колкото саѣдва.

Чл. 225. Ако въ пакѣтъ има нѣща на които внасянието въ княжеството е запрѣтено, или пренасянето имъ по пощата е забранено, тогава, въ първия случай тия пакѣти се предаватъ отъ митницата въ мѣстното пощово учреждение, съ обявление, че пристѣгналитъ пакѣти отъ границата подлежатъ да се внасятъ наново изъ Княжеството, а въ вторий случай прѣжкателя и испро-

водача се предават на съдъ, и виновниятъ се наказва спорѣдъ законитъ.

Чл. 226 Пощенскитъ пакети се облагатъ съ гербови марни спорѣдъ съществуващия законъ за гербовия сборъ.

Чл. 227 Пакетитъ, които пристигватъ отъ границата на име на дипломатическитъ агенти и консули, на *Негово Височество Князъ*, а също парични въсели (групове) и писма, които съдържатъ банкноти, не подлежатъ на митарственно пригладжане.

(Слѣдва).

ДОПИСКИ.

Свищовъ 6 Януарий 1884 год.

Уважаемый Г-не Редакторе!

Отъ нѣколко врѣме насамъ срѣщамъ въ в. „Славянинъ“ тиради и дописки които отчасти нападатъ свищовската интеллигенция а вѣрочо се отправени противъ едно лице, на което името, незнамъ защо не си го изважатъ явно, когато и слѣбитъ и глухитъ се сбѣшатъ за кого е въпросътъ.

Както и да е Г-не Редакторе, нападенията чрезъ п чата или по добръ критиката, ся появява съ извѣстна цѣль: да послужатъ като побуждение или же като изобличение. Отъ тирадата помѣстена въ уводната Ви статия 20 Декември, така както и въ дописката обнародвана въ брой 74 не се вижда подобно нѣщо; защото, въ първата нѣма нищо друго освѣнъ прокарване на цѣди, *зорлингъ*, безъ да е увѣренъ и самъ писачътъ че идентъ му се непогрѣшама, а пакъ идентъ си раждатъ сами г-не Редакторе, тѣ не се налагатъ. Така разбирамъ азъ пове за честнитъ хора, коякото за продадени души, за тѣхъ не заслужа да се пълнятъ колонитъ на малкото ни вѣстници.—Дописката пакъ става смѣшничка! нѣкой самохвалчо билъ казалъ че у Свищовъ ще става митингъ и ужъ го билъ питалъ нѣкой „гдѣ ви остана митинга“ и отговаря че той се само блъзуваше и предположаше!!! Дѣйствиелно че е предполагалъ и блъзувалъ Г-нъ Х. (ижеъ понеже не подписва) Смигале е въ тѣмнищата, въ за негово зомощствне, Свищовцеве нѣмади ютишкото арѣние да го видятъ или кучешко обоняние за да го умиращатъ! Защото самъ дописката по на долу казва: „истинна че на 17 й того става събрание, но не за неговото блъзувание, а за да се организира либерална дружина и пр. по на долу въ дописката вижда се че шомъ засѣхне чернитото отъ първитъ редове, писачътъ имъ не само че ги забравялъ, въ и не можалъ вече да ги прочете за да си ги припомни. Прочетохъ се отъ Г. Панева протоколитъ и писмата по случай на послѣднитъ сбѣития въ страната“, казва дописката, а по долу прибавя „на заявлението отъ едного да се отираватъ нѣколко думи по поводъ на случката въ София, къмъ присѣтствующитъ г. Ч. П. си приказвахъ за др. може би по важни работя“, още по на долу дописката гласи: „За Цанкова и Сие не остава време да се говори макаръ и да желаяхъ нѣкои да чуятъ нѣщо за него и другаритъ му.“

Безъ многоглаголаня ще кажа: събрание стана на 17 Декември за да се организира либерална дружина, нѣщо което се извърши много рѣдовно и бихъ желалъ што на всѣкадѣ да има подобни дружини; въ него събрание Г-нъ предѣдательствующий бившегю бюро разясни на присѣтствующитъ цѣльта на Русенското и Софийското либерални събрания; той каза че една умразна хидра се е вмѣкала главата между либералитъ и се е породили доволни и недоволни, че слѣдствието на събранията е било спазването цѣлостта на либералната партия и момоли Г-на Панева, като представителъ на либерал. Свищ. бюро у София да обясни всичко свършено въ столицата; слѣдъ това прочетохъ се и циркулярнитъ подъ № 2 и 3 на Централното Бюро както и циркулярното на членоветъ отъ същото бюро Г-г. Сарафовъ, Шишмановъ, Даневъ и Златарски.

Питамъ сега Г-на Дописника; за какво говорехъ тия писма? За сбѣитията отъ Калкута ли? Кого критикувахъ или защищавахъ тия циркуляри? Не описвахъ ли дѣлата и именно на тия, за които Г-му казва че не остана време да се говори?

Преваленъ Свѣтець и Богу не е угоденъ казва пословицата, „подобенъ либерализмъ много мяза на интриганство“ ще кажа азъ.

Нека му се не зловиди на Г-на дописника,

въ *Ecrire est une politesse; repondre, c'est une devoir.*

Колкото за сравнението мѣжду Дряновци и Свищовци, ще кажа че Г-му се лъже, защото не е страхътъ койго владѣе Свищовчанина, въ тѣхната несолидарность и дали тѣ политизирватъ повече отъ другитъ Българи или разеждатъ високи работи съ важность и пр. това е въпросъ, защото отъ Свищовското лице едва почва да се извива пятното на мохарабеджилжкътъ и преврата джилжкътъ че за вартѣдъ видѣ щемъ.

За сега пращамъ ви тукъ приложенио въ копие едно прошение отправено до Г-на Цанкова.

Ето го:

ДО ГОСПОДИНА ПРЕЗИДЕНТЪ МИНИСТРЪ И МИНИСТРЪ НА ВЪТРЪШНИТЪ ДѢЛА.

Тропното слово съ което Негово Височество благоволи да закрие III-то обикновено събрание, въсело повали върху населението изобщо и влхна надѣжда въ насъ за едно цѣлтуше бъдѣще;

Отрекълъ се отъ даденитъ мене отъ Свищовското Велико Събрание пълномощия и възстановихъ тържественно Търновската Конституция казва възлюбениятъ ни Господаръ, като прибави че *вопирашитъ извѣстни нѣма да се положатъ въ дѣйствио, до гдѣто се не произнесе Великото Народно Събрание*.

Господине Министре!

Подписанитъ Свищовски граждани съ восторгъ прочетохъ горнитъ кратки, въ пълни съ великодушие и патриотизмъ рѣдовце, които Негово Височество е благоволилъ да произнесе; тия благоприятни думаци сравняваме съ думитъ на незабвениятъ нашъ Освободителъ въ тукашната Съборна Църква, когато като препорѣчваше на гражданитъ членоветъ отъ августейшата си фамилия, съ съзани на очи той каза: *дойдохме да ви освободимъ отъ черното иго*.

Да, Господине Министре! Царътъ Освободителъ ни дарува свобода, направилъ свободни граждани; Князътъ владѣтелъ ни възвраща тая свобода най-тържественно.—Царътъ ни избави отъ произвола на ненавистнитъ турски паша, като ни дарува самоуправление; Князътъ ни избави отъ ачността и егизмътъ на хора, на които идеитъ сѣхъ прожиявели своитъ вѣтъ, и ни възвърна Конституцията, която ни гарантира животътъ, имотътъ и честта.

Опищожението Държавний Съвѣтъ, отмищенето законитъ за събрапитя, измищенето законитъ за печата и изборитъ и обѣщанието да си приведатъ всѣкитъ закони въ гармония съ Конституцията сѣ факти неопровержими за прилагане въ дѣйствио възстановената Конституция, нашата свитния, нашия идеалъ.—Най-сѣгитъ распушчанието на III-то Обикновено Събрание, като неконституционно и отстранението на дваята Министри признати отъ всѣкого за неконституционалисти и призрени като притеснителни на народнитъ ни права и свобода, сѣ тоже факти, които удостоверяватъ че щастие и величие на България високо са цѣнитъ отъ нейнитъ Господаръ.

За това ний покороно Ви молимъ, Господинъ Министре, да бждете тълкователъ предъ Негово Височество за нашата дълбока признателность и искрення преданность къмъ възлюбениятъ ни Князъ и Неговата династия, увѣрете Господинъ Министре, Негово Височество че само чрезъ спазването Народнитъ права и свобода, сѣ уекчава връзката мѣжду Князътъ и Народътъ, и че само чрезъ такава една връзка Князътъ бива истински Баща на Народътъ си, тогава се сбѣдватъ: щастие, благоденствие и величие и тогава се постигва историческата задача.

Приемете, Господинъ Министре, увѣрение въ истинското ни къмъ Васъ почитание.

Г. Свищовъ 5 Януарий 1884 г.

Слѣдватъ подписитъ на около 450 граждани.

Търново, 2 Януарий 1884.

Г-не Редакторе!

Наступающата 1884 год. се поерещна радостно и съ весело тържество отъ граждани тѣ и граждани отъ г. В. Търново. А старата година се испрати съ подобающата и честь и приличие при нейнитъ дружки въ невъзвратната вѣчностъ.

Слѣдъ извършванието на Бож. литургия отслужилъ се молебень вътрѣ въ черковата (по причина на лошето врѣме) за здравие, дългодѣйствието и честитото царуване, както за Н. Височество Българскитъ князъ, тѣй и за царствующий Русскитъ Монархъ и за величие то и славата на Русскитъ народъ.

Слѣдъ молебена Н. Преосвящ. койго е неуморимъ ораторъ въ подобни важни събития, койго нацѣлно заслужа думата духовень пастирь, койго е вѣренъ служителъ на Христовата черкова, изрече едно слово пълно съ високъ моралъ, съ което разви и обесни съ езигъ лѣсно вразумителенъ причината на днешната наша всеародна радостъ.

Тѣзи негова пастирска рѣчь основана на духовна почва, имаше горѣ долу слѣдующето съдържане:

Българскитъ народъ по височайше благоволение на Негово Височество Българскитъ Князъ му се възвърна нацѣлно Търновската Конституция. Ако Българскитъ народъ умѣе да се възползува отъ тѣзи широки народни права, нема съмнение, че ще закринее вътрешние и ще положи своя народенъ животъ на здѣзи основания, върху които ще гради своето бъдуще народно величие. Това бѣше и святата воля на О бозѣ почившия Русскитъ великъ монархъ освободителъ България, както е и същата воля на Царствующий Русскитъ Монархъ строгъ покровителъ на отечеството, същата воля е и на Русскитъ великъ братски нашъ народъ.

Чрезъ конституционното управление, свърскитъ мѣжду България и Руссия ставатъ по яки и силни и проч. Нека Българ. народъ високо цѣни благороднитъ и патриотически чувства на любезния ни князъ Александра I.

Днесъ Н. Височество на дѣло показа своята висока любовь къмъ новото си отечество, показа, че има нагърдце само богатото на своя народъ, поверенъ отъ Бога на Княжескитъ му скиптеръ да го управлява и води въ пѣти на славенъ исторически животъ. Нека народа ни покаже на дѣло своитъ вѣрнопопданнически чувства къмъ престола на Н. Височество и пр.

Дружината се варади на фронтъ предъ лицето на полицията на дълговатъ кръгъ. Дружинния командиръ инъ корпоре съ своитъ офицери сѣдяха въ този кръгъ. Нѣкои отъ отличнитъ граждани и граждански чиновници на село на които бѣше добрия български патриотъ Г. Ст. Стамбуловъ, пристѣпиха и поздравиха, както Г. Командиръ, тѣй и Българскитъ и Русскитъ офицери съ честитие повата Конституционна година. Слѣдъ приличното поздравление, Г. Ст. Стамбуловъ жадна Българскитъ риторъ, поздравилъ събравшитъ ся граждани и солдати съ нова Конституционна година.

Похвали високия патриотизамъ на Негово Височество Българ. Князъ, за неговата висока добрина, съ която Богъ го е надарилъ за щастие и бъдущето величие на Българскитъ народъ. Похвали доблестта на Търновскитъ граждани, които въ най критическитъ обстоятелства сѣ бивали винаги вѣрни защитници на народнитъ права, винаги се повдигали за името на народната ни свобода, било въ врѣме на грѣцкото фанариотско духовенство, било въ турското деспотическо владичество, било отъ освобождението ни до настоящата радостна минута. Похвали сички Патриоти народни, които се показаха вѣрни синове на своето отечество. Направилъ възвание за благоденствието, и честното Царуване на царствующий Русскитъ монархъ и къмъ великия намъ братски Русскитъ народъ, койго съ своя Монархъ начело е истинскитъ покровителъ на нашия народъ. Друго не остава вече каза оратора за нашия народъ, освѣнъ да се залови за своитъ марни занятия за да напредне въ страната ни, индустрията, просвѣщенето и търговията, да се въспитаятъ солдати вѣрни на Княза и предадени отъ сърдце и душа къмъ своето отечество, што въ единъ даденъ случай да противостоитъ на неприятеля, койго би дързалъ да наруши народната свобода, като по кажатъ съ геройството си, че сѣ синове на свободно господарство. Съ думитъ да живей Н. Височество Българскитъ Князъ, и Русскитъ Императоръ, продължителни френетически урра послѣдоваха отъ солдатитъ и избраний народъ. Слѣдъ свършванието на този церемониалъ, събраха се първитъ граждани на село съ своя обиченъ Епископъ Г. Клементъ, съставиха благодарителна телеграма до Негово Височество и до народния водителъ Г. Др. Цанкова. Тѣй се поерещна новата година въ гр. В. Търново.

И тѣй нашата държавица влиза въ желаемия си нормаленъ конституционенъ животъ. Нека народа втори пъкъ се убеди въ великия патриотизмъ на Дядо Цанкова, за когото на послѣдно врѣме почнаха бѣхъ да се колебаятъ въ негова патриотизмъ. Той е истинскитъ синъ на отечеството си, защото при голѣмитъ изгнания, той се непоколеба ни

кактъ въ своя принципъ за защита на народнитъ права.

Да ли се свърши вече работата съ въстановлението на Конституционий животъ въ Княжество България, или ни лежи на гърба висока длѣжность за строгото и пазяние и изпълнение, остава другъ пъкъ да поговоримъ за това.

P—въ.

с. Иванча (Горнѣ-Орех. Околия) 29 денемв. 1883.

Г-не Редакторе!

На 17 того като се занимавахъ съ домашната си работа, съгладяхъ единъ конникъ и единъ пѣшкъ, че заминаватъ изъ пътятъ по край домътъ ми. Азъ отведиохъ съ полюбопитствухахъ да се науча какви сѣ тия хора, минутно трѣгнахъ слѣдъ тѣхъ; а именно, за туй, любопитствухахъ, защото конникътъ бѣше облѣченъ въ нѣмски дрѣхи (ний селянитъ тѣй си наричаме панталонитъ и сюртюката), а пѣшката бѣша облѣченъ въ селски.—Послѣдния носяше на рамо една пушка и бѣрже, бѣрже потичваше предъ конникътъ. Слѣдъ като отидоха до селската ни канцелярия, конникътъ отсѣдна и подаде конѣтъ на другаря си, а той влѣзе въ канцелярията. Азъ престигнахъ, попитахъ нашия братъ селянинъ (тичащия прѣдъ конникътъ и носящия на рамо пушка): отъ кѣдѣ си побратиме? Каква е тая пушка на рамото ти? Кой е този конникъ прѣдъ когото тичаше? горкий братъ ми отговори: „азъ съмъ отъ с. Трѣмбешъ, тая пушка ми я даде нашия кметъ, който ми каза да завѣда тоя господаръ до с. Мюшюклю и отъ тамъ да го доведе чѣкъ други човѣкъ до вашето село; нѣ за зла моя честь, като престигнахме въ с. Мюшюккли, то нѣмаше кмета и азъ бѣхъ принуденъ да го доведе чакъ до тукъ.“ Послѣ азъ пакъ го попитахъ, ами кой е този господаръ? Кметникътъ ми отговори: „аба не ма питай, той е единъ! . . . незнамъ пусто какъ се казваше“. Азъ като видѣхъ, че не ще мога да се науча отъ събрата си за тоя голѣмецъ нищо, влѣзохъ въ канцелярията, гдѣто узнахъ, че тоя господаръ билъ П. Вълчевъ, финансовъ нагледникъ на горнѣ-орѣховската околия. На другия денъ, милостта му (финансовия нагледникъ), земва тоже, единъ селянинъ отъ нашето село за да го заведе до селото Мекшишъ, отъ тамъ, види се, че ще земни пѣкъ за с. Тенча и т. н.

Ето, г-не редакторе, какъ си оставаме работитъ, волею и не волею, та ходимъ да ставаме калаузи на финансовия нагледникъ. Азъ обръщамъ вниманието, тамъ гдѣто трѣба. „Слишете и виждете“.

Г-не редакторе, като ви описвамъ за дѣлата на П. Вълчева, азъ ще запозная и читателитъ ви съ мѣстата и разстоянието на тия села, прѣвъзъ които господствому ходи съ калаузи: отъ с. Трѣмбешъ до село Мюшюккли има около 1/2 часъ, отъ село Мюшюккли до Иванча 1 часъ, отъ Иванча до Мекшишъ 1/2 часъ и едно отъ друго се виждатъ; мѣжду тия села, нѣма ни гори,

ни планини, нито пакъ долини, а чисти поляни. За това финансовото нагледниче трѣбаше да си припомни турската пословица „гюрентъ кюве, калаузъ, истемезъ“. Истенна неборима.

Петръ Поповъ.

Виена 3 Януарий 1884 год.

Господине Редакторе!

Не съ по малка радостъ се посрѣтна и тука отъ насъ, българитѣ, словото, съ което Н. В. като растуя Народното (!) Сѣбрание, явява, че до свикването на едно Велико Народно Сѣбрание. Конституцията ще дѣйствува въ всичката си пълнота, безъ приспособлене на едно отъ и тъй не законно претитѣ въ послѣдната сесия измѣнения.

Далечъ отъ отечеството си напѣргнато и съ отворени очи слѣдехме ний отъ превратѣтъ на самъ провшествията въ него, когато едно слѣдъ друго идъха най красноречиво да ни показватъ, че, благодарение на невидимостта на вѣжко отъ нашитѣ високо поставени личности, народнитѣ ни работи отиваха рачешката. Днесъ за днесъ, когато Н. В. тѣй тържественно заявява, че Конституцията ни ще дѣйствува въ всичката си пълнота, безъ приспособлене на притѣнитѣ измѣнения, до като не се произнесе за тѣхъ едно В. Н. Сѣбрание, единственый изразителъ на народната воля, назъ не остава друго, освѣтъ да се надѣмъ, че отечественитѣ ни работи, макаръ трудно и медлено, ще влѣзатъ въ нормалний си пѣтъ. За послѣднѣто ний се надѣмъ толкова повече, когато виждаме, че Н. В. като испита най послѣдъ тежестта на задачата, която съ приемянето на пълномощията си бѣ наговорилъ самъ и като призна, че безъ Конституцион но управление е немисливо постиженето на „историческата задача“, ще бди за строгото изпълнение на закона, отъ което само народътъ Му очаква облага. Остава да видамъ и до колко благоразуменъ ще се покаже народътъ въ предстоящитѣ избори за представителитѣ си, въ рѣцѣтъ на които, заедно съ пълномощията, ще връчи и съдѣбитѣ си.

Хр.

Търново 29 Декември 1883

Г-не Редакторе на в. „Славянинъ!“

На 26 Декември по Търновскитѣ улици бѣше залепено обявление, че ще се представи вечеръта комедията „Ревизоръ“ отъ Н. В. Гоголя. Като любителъ на театралнитѣ представления и като любопителъ да види какъ ще се представи една таквази комедия, която не е можала да се представи и въ Русия както трѣбва, азъ рѣшихъ, при всичко че търговскитѣ ми дѣла не ми позволяваха, да присѣдствувамъ на представлението най вече за това, защото щеше да се представи отъ ученицитѣ на П. П. Д. Семинария за въ поза на ученичкото си дружество „Позвай себе си.“

На опредѣленото врѣме бѣше се събрала толкова многобройна публика, щото почна да се връща, понеже нѣмаше вече мѣсто. Въ театралната зала владѣше пълна тишина и редъ—нѣщо, което не съмъ срѣщалъ другадъ по България, до колкото съмъ ималъ случай да бѣда зрителъ на нѣкое представление. Да дода сега на акторитѣ. Като исклучимъ нѣкои недостатѣки, които можътъ да се случатъ всѣждѣ, ролитѣ се изиграхъ доста сполучливо, макаръ нѣкои по инатъ да искатъ да кажатъ, че характеритѣ на дѣйствующитѣ лица не биле опазани добръ. Признавамъ го и азъ; защото и въ Русия, при опитни актори, пакъ не се е представила както трѣбва, а камо ли отъ хора, които стоятъ още на ученическия столъ. Но при всичката нѣкъ неопитност, пакъ Хлестаковъ, градоначалника и О. ситъ си изиграхъ доста сполучливо ролитѣ и публиката имъ доволно ржкоплеска. Единъ отъ недостатѣцитѣ бѣше този, че сѣзната бѣше много тѣсна, тѣй щото актеритѣ са натруваха на сцената безъ да можатъ да се видятъ. Цѣли дѣтъ минути, дорѣкъ окаменената група стоеше неподвижна, залата бѣше заглушена отъ продължителнитѣ ржкоплескания и заглушителното „браво и бисъ!“ Азъ сърадвамъ ученицитѣ актеритѣ отъ П. П. Д. Семинария, както за добрия изборъ на комедията, тѣй и за тѣхния актерски талантъ.

На 27 се представи отъ учителитѣ и учителкитѣ въ двѣте гимназии въ Търново „Велиславъ и Милка“ и „Неправедно признатъ за лудъ.“ Правичко да си кажа, почти никой по си изиде.

Редакторъ-издатель Т. Х. Станчевъ

гра добръ розата. Суфлора се чуваше много, защото никой не си знаеше добръ розата; и какви тѣлодвижения, никакви измѣнения на гласа! Каква голяма разлика, мислѣхъ си азъ, между вечерашното и днешното: между Самонареститѣ и учителитѣ и учителкитѣ!

Единъ пѣтничко.

гр. Рахово, 28 Декември 1883.

Господине Редакторе!

При настоящето си като ви препращаме прѣписъ отъ оригиналната телеграма, отправена отъ туканитѣ затворници по време на преврата, до Г-на Лука Радуловъ бивший Рахов. окруж. управителъ, а по настоящему на схщата длъжностъ въ Севлиево, молимъ ви най спешно да бѣгаволите и я обнародвате въ нашитѣ уважителъ вѣстникъ „Славянинъ“, което нѣщо правимъ съ единственна цѣль да докажемъ на Г-на Радулова, че хората ценятъ всѣка постѣпка негова правена по време на преврата за въ ущербъ на страната, и като така даватъ му и нуждата благодарностъ.

СЕВЛПЕВО
Лука Радуловъ.

Като ви сърадвамъ задането пълномощията, и като си припомнитѣ добринитѣ (? р.) които сте направили на жителитѣ въ Раховеко, подписанитѣ затворници по преврата ви канятъ да работите да дойдете пакъ въ Рахово за управителъ на Раховскитѣ възобновенъ округъ.

Рахово, 26 Декември 1883.

Цело Вълчовъ, Симидовъ, Данаилъ, Пеевъ, Пеевъ, Лазаровъ, Дачковъ, Тулжара, Мухомовъ, Станковъ, Стояновъ, Близнака, Вълко, Тодорчо, Вълчовъ, и др.

Отъ Министерството на Вжтрѣш. Дѣла.

№ 7670.

ОКРЖЖНО

До Г. г. окржжнитѣ управители и Софийскитѣ градоначалникъ.

Законитѣ или правителственитѣ распорѣждания за да можатъ да бждатъ изпълнени точно, трѣбва добръ да сж извѣстни на тия, които сж длъжни да ги изпълняватъ, и добръ да сж разумѣни отъ тѣхъ. Ето защо е необходимо, щото новонадаванитѣ закони и правителствени распорѣждания да добиватъ най-голяма гласностъ. У насъ едно отъ срѣдствата, за да се постигне това, е обнародването на законитѣ и правителственитѣ распорѣждания въ „Държав. Вѣстникъ“. Ако да бѣше всичкото наше население грамотно, и ако да имаше възможностъ редовно да четете речений вѣстникъ, то това срѣдство за разгласение на законитѣ и правителственитѣ распорѣждания щѣше да бжде удовлетворително; но за зла честь това не е така, и нито законитѣ нито другитѣ правителствени распорѣждания неможатъ да добиватъ надлежната гласностъ и слѣдователно не се изпълняватъ тѣй както слѣдва. А отъ това страдатъ както частитѣ тѣй и общитѣ интереси.

За поправление на тоя недостатѣкъ, азъ намирамъ за нуждно, щото Г. г. окржжнитѣ управители и градоначалникитѣ да заповѣдатъ посредствомъ своитѣ подвѣдомствени околийски началници и кметове на всички общински писари, да прочитатъ всѣка педѣля или празникъ слѣдъ черковний отпущкъ въ общинското управление на селенитѣ, събрани въ множество колкото е възможно поголѣмо, законитѣ и правителственитѣ распорѣждания обнародвани въ течение на седмицата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, като имъ даватъ необходимитѣ пояснения.

Като се има предъ видъ, че законитѣ се считатъ изпълними и задължителни въ всичкитѣ мѣста на Държавата само тогасъ, когато тѣхното промулгиране е добло тамъ извѣстностъ, то отъ това слѣдва, че за всѣко упущение, което Г. г. окржжнитѣ управители и градоначалникитѣ бихъ направили въ изпълнение на горнето ми предписане, ще бждатъ лично отговорни.

София, 19 ноември 1883 год.

Министръ: Цанковъ

Главенъ секретаръ: Петковъ.

П. д. началника на отдѣленето:

Т. Васильовъ.

РАЗНИ

Нашитѣ думи и надѣжди се напълно оправдахъ. Вагабонитѣ, които прѣди три дни отворихъ магазинята на търговеца Петра Семерджиева въ градъ ни се уловили отъ градския приставъ Г. Антонова. Алатитѣ съ които се строшила касата, се намѣрили въ домѣтъ на нѣкой си Адамъ въ Динварунтъ, а въ дрѣхитѣ на уловенитѣ вагабонти се намѣрили защити много лири, полове и наполеони! Огъ направенитѣ издирвания, се указва, че дѣйствително уловенитѣ сж, които сж свършили това злодѣяние. Желѣзнитѣ орждия, съ които си служали тия вагабонти, искатъ да кажатъ, че биле правени въ Русенския арсеналъ, тѣй като лицето Адамъ, въ домѣтъ на когото се намѣрили тия орждия, билъ работникъ въ този арсеналъ! Началството на арсенала, трѣбва да полюбопитствова и испита по-отблизо за тѣзи работа, за да узнае да ли дѣйствително сж правени тия орждия въ арсенала, по край което може би да се откриятъ и други съучастници. Особено внимание нека се обърне и на фенерчето. — Ние похваляваме още веднѣжъ, достоинството и трудолюбието на градския приставъ Г. Антонова, комуто желателно е да му се заплатитъ разпоскитѣ по издирването на тия вагабонти.

Първия брой отъ новия вѣстникъ „Търновска Конституция“, който ще се издава въ Столицата, излѣзе отъ печатъ, и е распратенъ до мнозина изъ княжеството. Този новъ вѣстникъ е органъ на народната либерална партия, който ще брани Търнов. Конституция, т. е. народнитѣ правдини, които гарантира единствено тая народна святилия. Надѣваме се, че той ще бжде приетъ и подкрепенъ отъ всѣкий народенъ приятелъ, за да може да съществува и отговори на трудната си задача. — Съ появяването на в. „Търновска Конституция“, вижда се да спира в. „Съзнание“.

Заплатитѣ и на Митрополититѣ се намалили съ хиляда, до 2000 лева а за священникитѣ са отпуснали нѣколко стотинъ лева, да получаватъ мѣсячна заплата.

Министерството на Правосъдието искало отъ председатели-

тѣ на сждоветѣ, да съобщатъ: членоветѣ какви подданици сж и на коя община принадлежатъ.

Говори се, че длъжността на училищнитѣ инспектори се вдигнала, нѣ нѣма още нищо въ дѣйствието. Това извѣстие, произвело особена радостъ мѣжду учителитѣ въ Варненския окржжъ. — По тосъ начинъ можатъ да се опитожатъ много излишни длъжности, вмѣсто да се смаляватъ заплатитѣ на чиновникитѣ, съ което се убива рѣвносѣта имъ къмъ занимаието.

Тѣй како състава на Русенската Апелация се умалява, то говори се, че отъ членоветѣ: Г. Казанакли щѣлъ да се назначи за председателъ на Варненския окр. сждъ, а Г. Недѣлчевъ за такъвъ на Разградския Окруженъ сждъ, г. Юрдановъ се увольнявалъ.

Научаваме се г. Д-ръ Д. Вачовъ членъ при Русенския Апелативенъ сждъ си далъ или искалъ да си даде оставката, по причина на намалението заплатитѣ. Г. Вачовъ е единъ отъ най-достоинитѣ членове при Русенската Апелация и неговата оставка негрѣбова да се приема отъ Министерството, нѣ да се повиси на друга длъжностъ.

На 8-й того получихме изъ София слѣдующата телеграма на руски языкъ:

„Не уклоняйтесь отъ прямого пути.“
Огъ кого и защо ни са телеграфира въ този смисълъ, ние неискаме по настоящему да раскриваме; ще кажемъ само, че неразбираме кой е прямия пѣтъ и ако се криятъ нѣкои тайни, нека ни са съобщатъ, като ни са укаже и прямия пѣтъ, по когото да слѣдваме. Не сме само ние, които сме въ недоумѣние отъ щедритѣ отстъпки и отъ дълбокото мълчание на противната старна.

Имена г. г. офицеровъ, пожертвовавшихъ въ Шумленскомъ Военномъ Собраніи въ пользу школъ Шумленскаго Ойруга, вмѣсто обычныхъ праздничныхъ визитовъ съ 25 Декабря 1883 г. по 6 Января 1884 г.

Подполковникъ Муницикѣй 2 рубли
„ Рибникѣвъ 2
Полковникъ Рѣдкинъ. Майоръ Сулѣма, Майоръ Саакадзевъ, Доктори Юрдановъ, Тъкерева. Капитани: Цибульскій, Ивановъ I, Талызатъ, Мерказинъ, Ватматъ, Труфановъ. Балбековъ, Ромасевичъ, Верцанскай, Ротмистръ, Черноши де Бяры Боярскій Доктори: Ванковъ, Рачевъ. Поручики: Пановъ I, Пановъ II, Метелевъ, Брусевъ, Вилковъ, Пановъ, Баронъ Стакембергъ. Подпоручики: Каркорайвъ, Радуловъ. Капельмейстеръ Сержантовъ по 1 рубла. Вечко 31 рубла или лева 108 и 50 ст.

Распорѣждането на горнята помощъ изено:
На двѣтъ Шумленски основни училища:
2 Крти Вняжество България Л. 14 28
2 „ Полжжлбата „ 8 16
2 „ Европа „ 8 16
За 3 села въ Шумленско Окржжже именно С. Конакъ, Далгачъ, Калугерца.
3 Крти България . . . Л. 2 6
3 Крти по Законъ Божий Л. 6 18
3 Тѣла подвижни букви . . . Л. 2 6
за 4 села именно: Акъ Кяръ, Емренаръ Ески Кюм, Мечкичлеръ.
4 Крти България . . . Л. 2 8
4 Тѣла подвижни букви . . . 2 8
10 Ласта отъ настоящий в. „Славянинъ“ . . . 2 50

Учл. Писек. Пл. Р. Вълковъ.
Русчукъ скоро-печатница на в. Сл.